

[J. R. Poulsen.]

svare. Jeg vil gerne sige nu, at denne Foranstaltning er jo nu gennemført ved Loven om Kødordningen.

I det foreliggende Forslag tages der Sigt paa ved Destruktion og ved et Tilskud af 10 Kr. pr. Kreatur at yde en yderligere Hjælp til Landbruget for at faa Kødet bragt op i Pris. Hvis denne Destruktion kun skulde omfatte 1 500 Kreaturer pr. Uge, vilde den blive af uhyre ringe Betydning. Nu har jeg nok hørt, at de ærede Ordførere, der har talt for Venstre og Socialdemokratiet, har sagt, at de mente, Lovforslaget rakte noget videre ud; men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Minister, hvor langt det rækker, for drejer det sig kun om 3—400 Kreaturer mere pr. Uge, betyder det saa godt som intet som Hjælp for Landbruget.

Jeg maa paa det bestemteste tage Afstand fra, at Landbrugsraadet igen skal være den Institution, som bliver indstillende til Landbrugsministeriet. Danske Landmænd rundt omkring har med Tilslutning fra Mejerierne, Slakterierne og L. S. prøvet paa at oparbejde en Ordning, og jeg synes, det var rimeligt og retfærdigt, om dette Erhvervsudvalg fik Lov til at indstille til Landbrugsministeriet i denne Henseende.

Naar Forslaget gaar ud paa, at der skal gives en Afgift af 10 Kr. pr. Kreatur, er det saa lidt, at det i Virkeligheden slet intet betyder; det vil sikkert bevirke, at vi, som sælger Kreaturer, vil komme til selv at betale disse 10 Kr. Jeg maa hævde, at det Forslag, som Erhvervsudvalget har stillet i sin Tid om 10 Ø. pr. Kilo Kød, og det Forslag, som mit Parti nu stiller om 10 til 40 Ø. pr. Kilo efter Kvaliteten, vil have langt, langt større Betydning; og ingen, ikke en eneste i vort Land, kan have noget at indvende imod, at Landbruget prøver paa paa denne Maade at hæve Kødsprisen. Thi det er sandt, hvad der er sagt saa mange, mange Gange ude omkring, at Bybefolkningen, de, der skal leve af, hvad vi Landmænd producerer, nu i 3 Aar har faaet meget billige Fødemidler, og det er sikkert, at selv om vi kommer op paa den Forhøjelse, som nu foreslaas af mit Parti, kommer vi ikke nær op paa den Pris, som det koster Landbrugerne at producere Varerne.

Jeg vil dernæst gerne sige, at det forbausende og smertende mig, at vor Regering ikke har prøvet paa efter den Toldlissing, vi har faaet fra Tyskland, at gøre noget for Afsætning af Kreaturer til andre Markeder. Det er mig bekendt, at store Eksportfirmaer i Jylland har sendt deres bedste Mænd ned

til Spanien og Marokko for at prøve paa at afsætte Varerne dernede. Det maa hilses med Glæde, at de Folk tager denne Sag op; men jeg synes, det er beskæmmende for Rigsdagen og Regeringen, at de slet intet har gjort for at prøve paa at skaffe os andre Markeder.

Der staar i Lovforslaget, at der skal bevilges 250 000 Kr. til dette Formaal. Hvis der skal være en Destruktion ikke alene af 1 500 Kreaturer, men af et meget større Antal, saadan som de ærede Ordførere vagt har antydnet, da forslaar disse Penge jo intet, og hvis vi, som af mit Parti foreslaaet, skulde have en Afgift af 10—40 Ø. pr. Kilo Kød, da forslaar disse Penge end mindre. Jeg vil derfor gerne stille det samme Forslag, som er stillet af vor Ordfører i Folketinget, om at denne Sum forhøjes til ca. 1 Mill. Kr. Idet jeg haaber, at vi igennem en Udvalgsbehandling skulde kunne faa Landbrugsministerens Tilslutning til at ændre Lovforslaget, saa det bliver noget bedre for Landbruget, vil jeg da slutte med at bede om, at denne Sag maa blive underkastet en hurtig Udvalgsbehandling. Mit Parti vil selvfølgelig være med til at faa det bedst mulige ud af Sagen.

Veistrup: Det Lovforslag, som vi her behandler, er jo et af Resultaterne af de Forhandlinger, som er ført imellem Partierne, og som hvert for sig og samlet skulde hjælpe til at mindske de Vanskeligheder, som Krisen har ført det danske Landbrug ind i. Det har, som allerede omtalt af andre ærede Medlemmer, to Formaal, hvoraf det første er en Destruktion af de Dyr, Lovforslaget betegner som Udsætterkøer, altsaa de ringeste Køer indenfor Besætningerne, der kun bibringer deres Ejere Tab; da det drejer sig om en forholdsvis stor Mængde, er det rent nationaløkonomisk en Meningsløshed at bevare dem indenfor Besætningerne. For det andet er Formaalet en Formindskelse af Tilførselen af Kreaturer med 1 500 Stk. om Ugen. Sammen med den saakaldte Slagteafgift af 10 Kr. pr. Kreatur, som anvendes til Menneskeføde, skulde dette være i Stand til at stimulere Prisen paa Kreaturer; Kvægbruget er jo den Gren af Landbruget, hvor man haardest har mærket Krisen.

Den ærede sidste Taler (J. R. Poulsen) syntes ikke, at Lovforslaget var noget værd, det var ikke absolut Ros, det ærede Medlem fremsatte overfor det. Bl. a. udtalte det ærede Medlem, at 10 Kr. pr. Kreatur er saa lidt, at det i Virkeligheden slet intet betyder. Naar de 10 Kr. overhovedet intet betyder, tør jeg maaske forudsætte, at det